

ПРАВОВІ ПРИНЦИПИ ЯК ІНСТРУМЕНТИ ДЛЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КООРДИНАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

LEGAL PRINCIPLES AS TOOLS FOR ADMINISTRATIVE AND LEGAL ENSURANCE OF COORDINATION OF ANTI-CORRUPTION ENTITIES IN UKRAINE

Лук'янова Г.Ю., д.ю.н., доцент,
доцент кафедри адміністративного та інформаційного права
Навчально-науковий інститут права, психології та інноваційної освіти
Національного університету «Львівська політехніка»

Крикавська І.В., к.ю.н.,
старший викладач кафедри адміністративного та інформаційного права
Навчально-науковий інститут права, психології та інноваційної освіти
Національного університету «Львівська політехніка»

Статтю присвячено дослідженню правових принципів як інструментів для адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції в Україні.

Зазначено, що принципи є першоосною та фундаментом адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції, а їх додержання всіма учасниками координації має вагоме практичне значення, адже це дає змогу забезпечити її ефективність.

Акцентовано, що і вітчизняним законодавцем, і Генеральним прокурором України затверджено норми, значення яких полягає в утвердженні верховенства закону та зміцненні правопорядку в правовідносинах, у які вступають суб'єкти, що координує суб'єкти протидії корупції (наприклад, прокуратура), та суб'єкти, щодо яких здійснюється координація (наприклад, Національне антикорупційне бюро України та Державне бюро розслідувань).

Підкреслено, що правовими принципами адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції в Україні є: 1) принцип законності координації суб'єктів протидії корупції; 2) принцип верховенства права в процесі координації суб'єктів протидії корупції; 3) принцип гласності координації суб'єктів протидії корупції; 4) принцип рівності суб'єктів координаційної діяльності; 5) принцип самостійності кожного суб'єкта протидії корупції під час реалізації узгоджених у процесі координації рішень; 6) принцип відповідальності суб'єктів протидії корупції за якісне і своєчасне виконання узгоджених у процесі координації заходів.

Наголошено, що ефективність механізму координації суб'єктів протидії корупції забезпечується через установлення в нормах вітчизняного законодавства принципів її адміністративно-правового забезпечення. Принципи є першоосною та фундаментом адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції, а їх додержання всіма учасниками координації має вагоме практичне значення, адже це дозволяє забезпечити її ефективність.

Зазначено, що правові принципи адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції є основоположними керівними положеннями координації та обов'язковими для всіх учасників координації, вони не лише розкривають її сутність і значення, а й слугують для виконання завдань координаційної діяльності, безпосередньо реалізуючись у кожній із форм координації.

Ключові слова: принципи, правові принципи, правові інструменти, забезпечення, правове забезпечення, адміністративно-правове забезпечення, координація, координація діяльності, корупція, протидія корупції, суб'єкт протидії корупції.

The article is devoted to the study of legal principles as tools for administrative and legal coordination of anti-corruption actors in Ukraine.

It is noted that the principles are the basis and foundation of administrative and legal coordination of the activities of anti-corruption actors, and their observance by all participants in the coordination is of great practical importance, as it allows to ensure its effectiveness.

It was emphasized that both the domestic legislator and the Prosecutor General of Ukraine have adopted a number of norms, the importance of which is to establish the rule of law and strengthen law and order in legal relations, which enters into an entity that coordinates anti-corruption entities (eg, prosecutor's office). And the subjects under coordination (for example, the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine and the State Bureau of Investigation).

It is emphasized that the legal principles of administrative and legal support for the coordination of anti-corruption actors in Ukraine are: 1) the principle of legality of coordination of anti-corruption actors; 2) the principle of the rule of law in the process of coordination of anti-corruption actors; 3) the principle of publicity of coordination of anti-corruption entities; 4) the principle of equality of subjects of coordination activities; 5) the principle of independence of each anti-corruption entity in the implementation of agreed decisions in the coordination process; 6) the principle of responsibility of anti-corruption entities for high-quality and timely implementation of measures agreed in the coordination process.

It is emphasized that the effectiveness of the mechanism of coordination of anti-corruption actors is ensured by establishing the principles of its administrative and legal support in the norms of domestic legislation. The principles are the basis and foundation of administrative and legal support for the coordination of anti-corruption actors, and their observance by all participants in the coordination is of great practical importance, as it allows to ensure its effectiveness.

It is noted that the legal principles of administrative and legal support for the coordination of anti-corruption actors are fundamental guidelines for coordination and binding on all participants in coordination, they not only reveal its essence and significance, but also serve to coordinate tasks, directly embodied in each of the forms of coordination.

Key words: principles, legal principles, legal instruments, support, legal support, administrative and legal support, coordination, coordination of activities, corruption, anti-corruption, the subject of anti-corruption.

Постановка проблеми. Від ступеня розробленості принципів та їх реалізації безпосередньо залежить стабільність окремо визначеного інституту, тому актуальність дослідження принципів адміністративно-правового регулювання координаційної функції держави щодо протидії корупції варто сформулювати з огляду на те, що ступінь їх наукової розробленості та практичної реалізації безпосередньо впливає на ефективність досліджуваного інституту, а його функціонування значно залежить від провідних ідей.

У контексті адміністративно-правового регулювання координаційної функції держави щодо протидії корупції принципи виявляються в нормах адміністративного права, а за їх допомогою характеризується її зміст, структура тощо.

Стан дослідження. Різноманітні аспекти, які розкривають сутність і зміст правових принципів як інструментів для адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції, досліджували такі науковці, як С.Ю. Бойко А.В. Боровик, А.В. Гладіліна, В.В. Гладкий,

І.О. Гринь, М.С. Гришук, Ю.В. Гурзель, М.Я. Гуцуляк, Ю.В. Дем'янчук, Д.В. Єренко, І.О. Клочко, Ю.О. Коваленко, В.В. Кривенко, В.Н. Кубальський, Р.І. Лемеха, О.М. Литвинов, С.З. Мошенський, Л.А. Пашкевич, В.О. Пьохов, О.М. Руденко, Т.І. Созанський, В.О. Спасенко, О.В. Хомченко, Д.С. Чумаченко, Я.Ю. Швидкий.

Мета статті – дослідити правові принципи як інструменти адміністративно-правового регулювання координаційної функції держави щодо протидії корупції; наголосити, що принципи є фундаментом, у якому закладена регламентація втілення цієї функції в суспільних правовідносинах, тому належне узгодження дій між різними елементами державного апарату без їх установлення є неможливим.

Виклад основного матеріалу. Необхідність дослідження правових принципів як інструментів адміністративно-правового регулювання координаційної функції держави щодо протидії корупції зумовлена важливістю заповнення теоретичних прогалин та наукового сприяння вирішенню законодавцем наявних проблем правового регулювання цього інституту [6, с. 173].

На науковому рівні зазначається, що розуміння принципів координаційної ролі дещо відрізняється від загальноприйнятого розуміння принципів. Якщо в загальному розумінні принципи тлумачать як першооснову правового регулювання в певній сфері, то значення принципів координаційної ролі цим не обмежується. Зокрема, П.М. Каркач під принципами координації трактує загальні керівні положення або засоби, що визначають повноваження суб'єктів координації і є гарантією її здійснення [8, с. 286].

Окрім загального розуміння принципів як загальних керівних положень, дослідниками вказується й на те, що за допомогою принципів можуть визначатися певні важливі елементи відповідних правовідносин, а також забезпечуватиметься функціонування всього інституту загалом.

Д.В. Суходубов визначає принципи координації як правові засоби здійснення координації і визнає, що вони є загальними керівними положеннями координації діяльності правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю й обов'язковими для всіх учасників координації [9, с. 58].

Тобто принципи є не просто керівними положеннями, а й інструментом, що сприяє досягненню завдань координаційної функції. У такому разі завданням є боротьба зі злочинністю, а під час аналізу координаційної функції держави таким завданням може бути узгодження дій між різними елементами державного апарату.

Отже, на підставі зазначених дефініцій можна виокремити такі ознаки принципів координації: 1) це загальні керівні положення координації; 2) у їхньому змісті визначаються повноваження суб'єктів координації; 3) є гарантією здійснення координації; 4) сприяють виконанню завдань координації за бажаними напрямками та результатами координації; 5) не становлять пораду чи рекомендацію, а вимагають обов'язкового та різнобічного втілення у відповідних правовідносинах.

Гласність щодо проведення координаційних заходів та відповідальність керівників правоохоронних органів не можна визначити як принципи координаційної функції держави, адже вони є похідними від функцій прокуратури. Проте інші принципи мають доволі загальний характер. Принцип законності доцільно зарахувати і до принципів координаційної функції держави щодо протидії корупції, оскільки це основний принцип будь-якої діяльності, що регламентується правом та який є міжгалузевим.

Не може йтися про характерність принципу законності для якоїсь певної галузі, адже він має бути фундаментальним у всіх сферах суспільного життя. З іншого боку, в правовій теорії нашої держави є низка інших міжгалузевих принципів, як-от принципи верховенства права, гуманізму, демократизму тощо.

Принцип рівності суб'єктів координаційної діяльності також можна тлумачити як принцип координаційної функції

держави, оскільки, по-перше, його актуальність зумовлена вже самим визначенням сутності цього явища, по-друге, недодержання рівності суб'єктів може спричинити перехід від координації до субординації чи реординації. З рівності суб'єктів можна зробити висновок, що у відповідних правовідносинах кожен із них переслідує власні цілі.

Самостійність суб'єктів координації потребує певних уточнень: хоч суб'єкти координації, вступаючи у відповідні правовідносини, діють на основі врахування спільних інтересів та/або компетенції, однак ухвалення ними рішень не потребує узгодження з іншими елементами державного апарату, тому прийнятною є актуальність такого принципу для теми цього дослідження.

Аналогічну класифікацію пропонують Л.М. Давиденко та О.М. Бандурка, які виокремлюють такі принципи координації в правоохоронних органах, як: 1) законність; 2) рівність усіх учасників координації в підготовці питань, унесенні пропозицій, розробленні рекомендацій і заходів; 3) самостійність кожного правоохоронного органу в межах наданих йому законодавством України повноважень під час ухвалення погоджених рішень, рекомендацій і заходів; 4) відповідальність керівників кожного правоохоронного органу за виконання погоджених заходів [10, с. 299].

Під час дослідження передумов зародження та сучасного стану адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції підкреслювалося, що в основі розвитку цього інституту лежали принципи єдності і взаємодії. Нині ці принципи залишаються провідними ідеями координаційної функції держави щодо протидії корупції.

Так, на основі здійсненого дослідження та проаналізованих авторських позицій визначено такі принципи координаційної функції держави:

1. Загальні: 1) законності; 2) гуманізму; 3) верховенства права.

2. Спеціальні: 1) рівності суб'єктів координаційної діяльності; 2) самостійності кожного суб'єкта під час реалізації узгоджених рішень; 3) спільної діяльності органів державної влади України з органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, населенням; 4) незалежності суб'єктів; 5) єдності і взаємодії.

Принцип законності полягає в неухильному дотриманні та виконанні приписів закону суб'єктами координаційної діяльності держави – елементами державного апарату і невідними суб'єктами суспільної системи, тобто органами державної влади України, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, населенням тощо. Суб'єкти координаційної діяльності держави можуть використовувати всі надані їм законом права для виконання покладених чинним законодавством завдань, проте за умови, що їхня діяльність не виходитиме за межі, встановлені законом. Цей принцип стосується, зокрема, в нормах Основного Закону [2], а також є конституційним і закріплює законодавчих актах, які регламентують діяльність вищевказаних суб'єктів та в яких закріплено вимоги про необхідність дотримуватися приписів законодавства України.

Принцип гуманізму також є конституційним, його зміст пов'язується із визнанням цінності людини, її гідності, прав тощо. Згідно зі статтею 3 Конституції України [2] людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Тому під час реалізації координаційної функції держави важливо враховувати гуманістичні засади як критерій прогресивності цього інституту.

Принцип верховенства права слідує зі статті 8 Конституції України [2], згідно з якою в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Визнання, дотримання та реалізація на практиці цього принципу є важливою умовою участі в правовідносинах будь-яких суб'єктів, зокрема й учасників координаційної діяльності держави.

Спеціальні принципи мають більш специфічний характер, хоч навіть ті принципи, які підкреслювалися та запозичувалися із праць інших науковців, у контексті координаційної функції держави щодо протидії корупції також мають специфічні особливості.

Зокрема, принцип рівності суб'єктів координаційної діяльності означає те, що координація здійснюється державою на засадах рівності всіх її учасників, що зумовлено правовим становищем кожного органу, який бере участь у координації.

Між суб'єктами координації відсутні субординаційні зв'язки, тобто різні елементи державного апарату та невіддані суб'єкти суспільної системи не підкорюються один одному і не залежать один від одного. Потреба впорядкувати їхні дії зумовлена необхідністю досягнення спільного результату. При цьому всі сторони координації мають право на власні думки, позиції та пропозиції, а також на недопущення дискримінацій.

Принцип самостійності кожного суб'єкта під час реалізації узгоджених рішень полягає в тому, що ухвалення рішень суб'єктами координації не потребує погодження чи затвердження іншими учасниками.

Шляхом реалізації цього принципу відбувається відокремлення суб'єктів координаційної діяльності держави один від одного, а також ураховується специфічний характер кожного суб'єкта (компетенція, структура, особливості функціонування тощо).

Принцип спільної діяльності органів державної влади України з органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, населенням є однією з умов забезпечення ефективності взаємодії суб'єктів координації. Сутність координаційної функції держави щодо протидії корупції полягає в узгодженні дій між різними елементами державного апарату та в координуванні дій між державним апаратом і невідданими суб'єктами суспільної системи.

Принцип незалежності суб'єктів координаційної функції держави щодо протидії корупції за своєю сутністю є близьким до раніше проаналізованих принципів і полягає в тому, що кожен з учасників є повноцінним, самостійним, не підпорядкованим нікому суб'єктом.

Принципи єдності і взаємодії виокремлені внаслідок дослідження питання передумов зародження та сучасного стану адміністративно-правового регулювання координаційної функції держави.

Принципи адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції в загальних рисах не мають відрізнятися від принципів адміністративно-правового регулювання координаційної ролі окремих інститутів чи інших функцій держави.

Однак кожен із проаналізованих принципів має власну специфіку, зумовлену особливостями досліджуваного інституту. Загалом, підсумовуючи дослідження принципів адміністративно-правового регулювання координаційної функції держави, можна констатувати, що такі правові категорії в юридичній науці часто розглядають у сукупності та взаємозв'язку, а це дослідження засвідчило їхню спорідненість та комплексність.

З огляду на це, доцільно перейти до аналізу принципів адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції. Зокрема, вітчизняні науковці, досліджуючи принципи координації суб'єктів протидії корупції, найчастіше звертаються до змісту Положення про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [3]. Саме тому в рамках дослідження принципів адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції зосередимося саме на змісті Положення про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [3].

У пункті 3 визначено такі принципи координації у сфері боротьби з корупцією: законності; рівності суб'єктів коор-

динаційної діяльності у визначенні проблемних питань щодо запобігання і протидії злочинності та корупції, розробці пропозицій щодо заходів, спрямованих на їх подолання; самостійності кожного правоохоронного органу під час реалізації узгоджених рішень; відповідальності керівників правоохоронних органів у межах їхньої компетенції за якісне і своєчасне виконання узгоджених заходів; гласності щодо проведення координаційних заходів, висвітлення результатів проведеної роботи в засобах масової інформації в межах, які не суперечать вимогам законодавства про захист прав, свобод людини і громадянина, державної та іншої таємниці. З огляду на те, що Генеральний прокурор, керівники відповідних прокуратур, їхні перші заступники та заступники відповідно до розподілу обов'язків координують діяльність правоохоронних органів відповідного рівня у сфері протидії злочинності (згідно з частиною 2 статті 25 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 р. № 1697-VII [1]), можна констатувати, що принципи координації, закріплені в Положенні про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [3], доцільно розглядати і як принципи адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції.

Зокрема, пунктом 7 Наказу до таких принципів зараховано такі: верховенства права; законності; незалежності та рівності суб'єктів координаційної діяльності у визначенні проблем у сфері протидії кримінальним правопорушенням, ініціюванні, розробці, узгодженні та реалізації заходів, спрямованих на їх вирішення; обов'язковості виконання узгоджених заходів та контролю за реалізацією; системності і повноти використання різних форм координації; публічності, гласності і відкритості координаційних заходів, оприлюднення результатів у встановленому законодавством порядку в межах, які не суперечать вимогам законодавства про захист прав і свобод людини та громадянина, державної таємниці та іншої інформації з обмеженим доступом. Загалом, аналізуючи перелік цих засад, можна стверджувати, що він є зіставним із тим, який закріплено Положенням про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [3]. Це логічно, зважаючи на те, що обидва нормативно-правові акти враховують одні й ті ж суспільні відносини. Відмінності спостерігаються лише щодо формулювання змісту принципів, а також щодо окремих засад (наприклад, згідно зі змістом відповідних норм принцип обов'язковості виконання узгоджених заходів та контролю за реалізацією є засадою координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності, яка здійснюється керівництвом органів прокуратури, проте не є засадою координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції щодо діяльності в боротьбі зі злочинністю та корупцією органів внутрішніх справ, служби безпеки, митної служби, Військової служби правопорядку в Збройних силах України, інших правоохоронних органів. Це є ще одним свідченням необхідності звернутися до аналізу питання принципів адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції.

На основі здійсненого дослідження принципів координаційної функції держави, аналізу змісту нормативно-правових актів і праць вітчизняних науковців до принципів адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції уналежимо:

- 1) принцип законності координації суб'єктів протидії корупції;
- 2) принцип верховенства права в процесі здійснення координації суб'єктів протидії корупції;
- 3) принцип гласності координації суб'єктів протидії корупції;
- 4) принцип рівності суб'єктів координаційної діяльності;

5) принцип самостійності кожного суб'єкта протидії корупції під час реалізації узгоджених у процесі координації рішень;

6) принцип відповідальності суб'єктів протидії корупції за якісне і своєчасне виконання узгоджених у процесі координації заходів.

Законність розглядається в науковій літературі як загальний та головний принцип будь-якої діяльності, яка регламентується правом, тому вимоги про точне виконання законності стосуються всіх державних органів, посадових осіб і громадян.

Коли йдеться про координацію суб'єктів протидії корупції, законодавчу основу її здійснення становлять положення Конституції України [2], Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 р. № 1697-VII [1], Положення про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [3], Наказу Генерального прокурора України від 8 лютого 2021 р. № 28 «Про затвердження Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності» [4] та інших нормативно-правових актів.

Наступним принципом адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції є принцип верховенства права. Уналежнення цієї засадничої ідеї до переліку принципів адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції є доволі суперечливим. Зокрема, в переліку принципів, визначених у Положенні про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [3], він відсутній.

Законність та гласність також є загальноправовими принципами, але при цьому те, що вони характерні для адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції, підтверджено в Положенні про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [3].

Принцип верховенства права хоч і не визначений у Положенні, однак він розглядається в науковій літературі як такий, що має засадничий характер для будь-якої діяльності, зокрема й для координаційної діяльності суб'єктів протидії корупції [5, с. 54]. Принцип верховенства права визначено першочерговим і в Конституції України [2], адже жоден державний орган не може провадити діяльність, яка порушує гарантовані Основним Законом права і свободи людини і громадянина.

Принцип гласності координації суб'єктів протидії корупції відзначається В.С. Бабковою як такий, що також має більш загальний характер, аніж інші засади координації, про що свідчить, наприклад, його закріплення в статті 6 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 р. № 1697-VII [1].

Однак у сфері координації діяльності суб'єктів протидії корупції він набуває притаманної винятково йому специфіки, адже в такому разі йдеться про гласність проведення координаційних заходів та про висвітлення результатів у засобах масової інформації.

Принцип рівності суб'єктів координаційної діяльності означає те, що адміністративно-правове забезпечення координації суб'єктів протидії корупції здійснюється з урахуванням того, що органи, які беруть участь у координації, не підпорядковуються один одному.

Суб'єкти координаційної діяльності є рівними під час обговорення питань, пов'язаних із координацією, вироблення рішень, внесення пропозицій. Жодному із суб'єктів координаційної діяльності не може бути нав'язана позиція чи воля іншого суб'єкта, інтереси одного з них не можуть бути задоволені за рахунок інтересів іншого. Усі питання, як-от визначення проблемних аспектів, тактика, форми діяльності, заплановані заходи, процедури, послідовність реалізації, часові рамки тощо, узгоджуються всіма суб'єктами координаційної діяльності.

Принцип самостійності кожного суб'єкта протидії корупції під час реалізації узгоджених у процесі координації рішень означає, що кожен суб'єкт антикорупційної діяльності є незалежним у виборі форм та методів співпраці в межах спільної антикорупційної діяльності. Самостійність, яка як принцип закріплена в Положенні про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [3], є принципом адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів координаційної діяльності. Щоб обґрунтувати сутність цього принципу, наприклад, Національне антикорупційне бюро України у своїй діяльності в рамках узгоджених заходів не потребує погодження з Державним бюро розслідування та іншими учасниками координації, є повністю відокремленим від них та не може зазнавати жодного їхнього впливу, окрім того, який був узгоджений у процесі координації. Кожен суб'єкт антикорупційної діяльності має специфічні компетенцію, структуру, умови функціонування, кожен із перерахованих аспектів має бути враховано під час адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції.

Останнім виокремленим принципом адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції є принцип відповідальності суб'єктів протидії корупції за якісне і своєчасне виконання узгоджених у процесі координації заходів. Цей принцип безпосередньо закріплений у змісті пункту 3 Положення про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [3], його сутність полягає в покладенні суб'єктом, який координує суб'єкти протидії корупції, відповідальності на кожного керівника суб'єкта протидії корупції за забезпечення належної реалізації координаційних заходів.

Висновки. Дослідження питання принципів адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції дає підстави зробити висновок, що в основі цієї системи перебувають принципи, визначені в Положенні про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції та Наказі Генерального прокурора України від 8 лютого 2021 р. № 28 «Про затвердження Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності». Однак лише такими основоположними ідеями цю систему не варто обмежувати. Чимало вітчизняних науковців у своїх працях указують на те, що такий перелік принципів не є повним. Тому в рамках нашого дослідження проаналізовано наявні підходи та сформульовано таку систему принципів адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції, що оптимально відображає специфіку цього явища.

З'ясовано, що принцип самостійності кожного суб'єкта протидії корупції під час реалізації узгоджених у процесі координації рішень означає, що кожен суб'єкт антикорупційної діяльності є незалежним у виборі форм та методів співпраці в межах спільної антикорупційної діяльності. Наприклад, Національне антикорупційне бюро України у провадженні своєї діяльності в рамках узгоджених заходів не потребує узгодження з Державним бюро розслідування та іншими учасниками координації, є повністю відокремленим від них та не може зазнавати жодного їхнього впливу, окрім того, який був узгоджений у процесі координації. Кожен суб'єкт антикорупційної діяльності має специфічні компетенцію, структуру, умови функціонування, кожен із перерахованих аспектів має бути враховано під час адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції.

Вагомим принципом адміністративно-правового забезпечення координації суб'єктів протидії корупції є принцип відповідальності суб'єктів протидії корупції за якісне і своєчасне виконання узгоджених у процесі координації заходів. Це означає, що суб'єкти протидії корупції мають нести відповідальність за той обсяг роботи, який був покладений під час координації відповідно до їхньої компетенції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2015. № 2–3. Ст. 12.
2. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р., № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Про затвердження Положення «Про координацію діяльності правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю та корупцією» : наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Державної податкової служби України, Міністерства оборони України, Державна ситна служба України, Адміністрація Державної прикордонної служби України, Державної пенітенціарної служби України від 26.04.2012 № 43/375/166/353/284/241/290/236 URL: <https://cutt.ly/lj4vNtl> (дата звернення: 27.01.2021)
4. Про затвердження Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності : наказ Генерального прокурора від 08.02.2021 № 28. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0028905-21#Text> (дата звернення: 17.09.2021 року)
5. Проневич О.С. Координаційна діяльність прокурора: управлінсько-правова природа, легітимізація і проблеми реалізації. *Право і Безпека*. 2015. № 3(58). С. 51–57
6. Бабкова В.С. Принципи координаційної діяльності прокуратури у сфері протидії злочинності та корупції. *Теорія і практика правазнавства*. 2013. Вип. 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2013_1_27
7. Лук'янова Г.Ю. Потреба оптимізації правового забезпечення державної політики у сфері протидії корупції, як виклик сьогодення. *Юридична наука*. 2020. № 6. С. 173–178.
8. Каркач П.М. Організація роботи прокуратури міста, району : методичний посібник з організації роботи в міських, районних прокуратурах. Харків : Право, 2008. 352 с
9. Суходубов Д.В. Координаційна діяльність прокуратури щодо боротьби зі злочинністю : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10 Харків, 2012. 215 с.
10. Бандурка А.М. Преступность в Украине: причины и противодействие : монография. Харьков : Основа, 2003. 368 с.